

Plafó del Roser de Casa Vella de l'Obac

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Al l'Obac, a l'extrem nord-est del terme.
Emplaçament: A la Casa Nova de l'Obac (km 9,5 de la ctra. B-122) camí en direcció nord i est, a uns 800 m

Coordenades:

Latitud: 41.62672
Longitud: 1.9568
UTM Est (X): 413101
UTM Nord (Y): 4608858

Classificació

Número de fitxa: 08291 - 23
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle: XVIII
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Algunes de les rajoles tenen lleugers escrostonaments en la capa d'esmaltat
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Àrea d'Espais Naturals
Fitxes associades:
[Casa Vella de l'Obac](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 22/04/2010 - 02:00

Descripció

Plafó de rajoles encastat en una paret de la Casa Vella de l'Obac, dins una mena de fornícula rematada amb un arc de maó. Consta de 25 rajoles amb decoració policroma que representen la Mare de Déu del Roser. Encerclada en una orla de roses, la figura de la Mare de Déu, sobre un pedestal i amb corona al cap, sosté amb una mà el Nen Jesús i amb l'altra un rosari.

Història

La Casa Vella de l'Obac és un mas d'origen alt-medieval. Durant els segles XVII i XVIII fou una de les masies de major dinamisme econòmic de Vacarisses i s'amplià amb nous annexos, la construcció d'una torre i una gran cisterna. El plafó de ceràmica es pot datar al segle XVIII. L'any 1836 els carlins cremaren la Casa Vella. Més recentment, les ruïnes de la casa van quedar integrades dins el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac i han estat restaurades per la Diputació de Barcelona.

